

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/81/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220203641
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1220203641.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, proti žalovanému: Vernum, s. r. o., so sídlom Záhradnícka 45, 821 08 Bratislava, IČO: 46 355 511, zastúpenému ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA ŠTRBÁŇ, s. r. o., so sídlom Dvory 1932, 020 01 Púchov, IČO: 36 867 454, o zaplatenie 201,23 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/73/2020-86 zo dňa 06.04.2021 takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave uznesenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 26Cb/73/2020-86 zo dňa 06.04.2021 v napadutej časti výroku o náhrade trov konania m e n í tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

Žalobcovi priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Bratislava II napadnutým uznesením konanie zastavil (výrok I) a priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II).

2. Súd prvej inštancie predmetné rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobca podaním, doručeným súdu dňa 11.02.2021 vzal pred prvým pojednávaním žalobu v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil, nakoľko zo strany žalovaného došlo k úhrade žalovanej pohľadávky. S poukazom na ustanovenie § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „C.s.p.“) bolo preto konanie zastavené, a to bez súhlasu žalovanej strany sporu, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo pred predbežným prejednaním sporu, resp. pojednávaním. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že predmetný nárok priznal žalovanej strane sporu, a to z dôvodu, že žalobca nijak nepreukázal, že žalovaný uhradil dlžnú sumu až po podaní žaloby, pretože z prílohy, na ktorú žalobca poukazoval nie je zrejmé, kto uvedenú platbu uhradil a navyše, suma uplatňovaná žalobou bola 201,21 Eur, pričom žalovaný uhradil žalobcovi inú sumu, t.j. 314,65 Eur. Záverom súd prvej inštancie poukázal na to, že žalobcom v konaní je KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, a nie spoločnosť Intrum, ktorá bola uvádzaná ako príjemca predmetnej platby. Vzhľadom na uvedené skutočnosti tak nie je možné pričítať zavinenie na zastavení konania žalovanému, ale žalobcovi, preto mu podľa § 256 ods. 1 C.s.p. vznikla povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal žalobca v časti výroku o náhrade trov konania v zákonnej lehote odvolanie, dôvodiac podľa § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. Žalobca v odvolaní uviedol, že postup súdu prvej inštancie pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania nebol správny, nakoľko k späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu úhrady žalovanej sumy žalovanou stranou sporu. S poukazom na uvedené tak dôvodom daného dispozičného úkonu zo strany žalobcu bolo správanie žalovaného, ktorý úhradou dlžnej sumy až v priebehu sporového konania procesne zaviniť jeho zastavenie (§ 256 ods. 1 C.s.p.). Vo vzťahu k žalovaným uhradennej vyššej (ako žalobou uplatňovanej) sumy žalobca uviedol, že táto v sebe zahŕňala nielen istinu, ale aj vyčíslený úrok z omeškania a trovy konania a právneho zastúpenia. Žalobca zároveň poukázal na to, že daná vec bola v mandátnej správe spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o., preto došlo k úhrade na jej účet ako spoločnosti poverenej na prijímanie plnení v mene žalobcu. Navyše, žalovaná strana sporu úhradu žalovanej sumy nerozporovala, preto sa v zmysle § 151 ods. 1 C.s.p. uvedená skutočnosť považuje za nespornú, a ak mal súd prvej inštancie pochybnosti o zavinení zastavenia predmetného sporového konania, mohol protistranu vyzvať na vyjadrenie, k čomu však nedošlo. Žalobca odvolaciemu súdu preto navrhuje, aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žiadnej sporovej strane nárok na náhradu prvoinštančného konania neprizná a zároveň prizná žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaná strana sporu vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne a zákonné, nakoľko žalobca náležite nepreukázal dôvody jeho procesného postupu spočívajúceho v späťvzatiu žaloby, čím zároveň nedošlo ani k preukázaniu procesného zavinenia žalovaného na zastavení predmetného sporového konania. Žalobca ako aktívne vecne legitimovaná strana sporu je povinná okrem samotného tvrdenia skutočností tieto najmä preukázať a uniesť dôkazné bremeno. Ak teda žalobca tvrdil, že zastavenie konania zaviniť žalovaný, bolo jeho procesnou povinnosťou tieto skutočnosti súdu prvej inštancie preukázať. Súd prvej inštancie s poukazom na zásadu kontradiktórnosti nebol od žalobcu oprávnený požadovať žiadne dôkazy, preukazujúce ním tvrdenú skutočnosť a žalobca ich mal predložiť súdu bez vyzvania iniciatívne sám. Žalobca ani v samotnom odvolaní nepredložil relevantné dôkazy, preukazujúce ním tvrdené skutočnosti o uhradení žalovanej sumy žalovaným, o mandátnej správe pohľadávok žalobcu spoločnosťou Intrum Slovakia, s.r.o., a ktoré žalovaný preventívne popiera v celom rozsahu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný odvolaciemu súdu navrhuje, aby predmetné uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil a žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

6. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 34 C.s.p.) prejednal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 C.s.p. bez nariadenia pojednávania a po preskúmaní spisu súdu prvej inštancie a oboznámení sa s dôvodmi odvolania žalobcu dospel k záveru, že odvolaniu je potrebné vyhovieť.

7. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zaviniť zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 388 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Žalobca ako dominus litis disponuje po začatí konania subjektívnym právom vziať žalobu späť a v prípade splnenia zákonných podmienok tým docieľiť zastavenie konania alebo jeho časti bez meritórneho rozhodnutia (§ 145 C.s.p.). Jedná sa zároveň o úkon fakultatívny, nakoľko žiadne ustanovenie právneho poriadku neukladá žalobcovi povinnosť vziať podanú žalobu späť, a to za akýchkoľvek podmienok. Žalobca nie je povinný uviesť dôvody späťvzatia žaloby a zákon samotnú legitímáciu na späťvzatie žaloby žiadnym konkrétnym dôvodom nepodmieňuje. Z hľadiska komplexného vnímania sporového konania je však samotná príčina, ktorá viedla žalobcu k predmetnému úkonu, do značnej miery relevantná. Je preto vhodné, aby žalobca priamo v podaní, ktorým žalobu vzal späť, uviedol dôvod, ak má tento právny význam v zmysle procesných predpisov. S poukazom na zásadu oficiality pri rozhodovaní o náhrade trov konania musí súd pri posudzovaní procesného zavinenia podľa § 256 ods. 1 C.s.p. preukázané, či v konečnom dôsledku došlo k zastaveniu konania z dôvodu na strane žalovaného. Z formálneho hľadiska je procesné zavinenie zastavenia konania pri späťvzatiu žaloby vždy na strane žalobcu, ktorý ako jediný môže disponovať žalobou, pričom predmetný úkon späťvzatia realizuje na vlastnú procesnú zodpovednosť. Avšak uvedený reštriktívny záver nemožno bez ďalšieho generalizovať pri rozhodovaní súdu o náhrade trov konania. V prípade, ak žalovaný svojím správaním, spočívajúcim predovšetkým v splnení žalovanej povinnosti po začatí konania, vyvolá u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia žaloby, považuje sa na účely náhrady trov konania žalovaný za

stranu, ktorá procesne zastavenie konania zavinila. V rámci zastavenia konania nemôže toto dospieť do štádia meritorneho rozhodovania, preto k určení, kto vznik nákladov súdneho konania spôsobil, nemožno použiť kritérium úspechu vo veci - týmto kritériom sa stáva práve zavinenie toho (chápané čisto v procesnom zmysle slova), kto zavinil, že súdne rozhodnutie neskončilo meritorným rozhodnutím. Kritérium procesného zavinenia potom treba posudzovať z objektívneho hľadiska, a to vo vzťahu medzi tým, čo žalujúca strana v konaní požadovala, resp. akého výsledku sa domáhala, a skutočnosťou, pre ktorú žalujúca strana neskôr predmetnú žalobu vzala späť s tým, aby bolo konanie zastavené. Termín „zavinenie“ nemožno interpretovať (s poukazom na ustálenú judikatúru) v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu k príčinnej súvislosti, v ktorom je príčinou správanie sporovej strany, teda aj jeho prejav vôle, spočívajúci v späťvzati žaloby (bližšie viď napr. uznesenie ÚS SR, sp. zn. IV. ÚS 457/2018-10 zo dňa 15.08.2018).

10. Odvolací súd mal v danom prípade za preukázané, že uvedené sporové konanie bolo zastavené podľa § 145 ods. 1 C.s.p. v dôsledku späťvzatia žaloby zo strany žalobcu, a to podaním, doručeným súdu prvej inštancie dňa 11.02.2021. Z danej skutočnosti v spojení so zásadou procesného zavinenia zároveň vychádzal aj súd prvej inštancie pri rozhodovaní o náhrade trov konania, kedy mal za to, že keďže žalobca podaním späťvzatím žaloby procesne zavinil zastavenie konania (nakoľko nepreukázal, kto uvedenú platbu - navyše v sume prevyšujúcej žalobou uplatňovanú istinu, uhradil), nárok na náhradu trov konania prináleží žalovanej strane sporu (§ 256 ods. 1 C.s.p.). Odvolací súd sa však s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje a námietky žalobcu považuje za opodstatnené. Žalobca v samotnom späťvzati žaloby výslovne žiadal, aby nárok na náhradu trov konania nebol priznaný žiadnej sporovej strane a zároveň - ako uvádzal aj vo svojom odvolaní, k predmetnému dispozičnému úkonu došlo žalobcom z dôvodu úhrady žalovanej sumy žalovaným, a to v celkovej sume 314,65 Eur, predstavujúcej žalovanú istinu 201,23 Eur, vyčíslený úrok z omeškania v sume 23,62 Eur (čo predstavuje 9% úrok z omeškania zo sumy 201,23 Eur od 07.06.2019 do zaplatenia) a trovy konania v sume 89,80 Eur (16,50 Eur = súdny poplatok a 73,30 Eur = trovy právneho zastúpenia žalobcu, pozostávajúce z 2 úkonov právnej služby, a to všetko v zmysle znenia žaloby). Následkom uvedenej skutočnosti, t.j. pre správanie žalovanej strany sporu, tak došlo k odpadnutiu dôvodu, pre ktorý sa malo naďalej pokračovať v predmetnom sporovom konaní.

11. Odvolací súd zároveň považuje za potrebné dodať, že žalovaným vo vyjadrení k odvolaniu spochybňovaná aktívna vecná legitímácia žalobcu nie je v prípade zavinenia zastavenia konania právne významná, nakoľko zastavenie konania je potrebné posudzovať iba z procesného hľadiska. Keďže žalobca preukázal, že dňa 25.09.2020 došlo k úhrade žalobou uplatňovanej pohľadávky vrátane vyčísleného úroku z omeškania a náhrady trov konania, pozostávajúcich z uhradeného súdneho poplatku za žalobu a trov právneho zastúpenia žalobcu v predmetnom sporovom konaní, predstavujúcej celkovú sumu 314,65 Eur (viď ods. 10 odôvodnenia), čo korešponduje so žalobou uplatňovanou celkovou sumou (pričom žalobca zároveň v odvolaní ozrejmil, z akého dôvodu bola jej prijímateľom spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o.), ako prvok zavinenia zastavenia konania v danom prípade možno jednoznačne vyhodnotiť správanie žalovanej strany sporu a nie dispozičný úkon späťvzatia žaloby žalobcom, ktorý bránil svoje práva iniciovaním predmetného sporového konania. Navyše, bol to sám žalovaný, ktorý v odpore proti platobnému rozkazu, vydanému súdom prvej inštancie (č.k. 26Cb/73/2020-54 zo dňa 26.08.2020) uviedol, že nepopiera, že so žalobcom uzavrel predmetnú poisťnú zmluvu č. 1040206525, na základe ktorej si následne žalobca žalobou uplatnil voči žalovanej strane sporu úhradu dlžného poisťného. S poukazom na konštantnú judikatúru má teda žalovaný poniesť sankciu v podobe povinnosti nahradit' trovy konania, ktoré vznikli žalobcovi pri procesnej činnosti, spočívajúcej v bránení svojich práv (bližšie viď napr. nález ÚS SR, sp. zn. IV. ÚS 178/2019-67 zo dňa 26.05.2020).

12. Nakoľko však žalobca v späťvzati aj v odvolaní opakovane preukázal, že došlo k úhrade žalovanej istiny vrátane náhrady trov prvoinštančného konania, odvolací súd postupujúc v súlade s ustanovením § 388 C.s.p. napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobcovi náhradu trov (prvoinštančného) konania proti žalovanému nepriznal.

13. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Keďže v odvolacom konaní bol úspešný žalobca, odvolací súd mu priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

14. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).